

На добрытъ си постилкы
 Легли вый, о смъртны,
 Пѣсни сладостны запѣйте,
 Пѣйте и са веселете.
 Пѣйте както тя пѣеше,
 Критската онъзи дѣва,
 На любовь-та мила жертва;
 Но спасена
 Изливаше сладкы пѣсни
 На морскія брѣгъ.
 Предъ краката си добрата
 Миносова мила дщерка
 Божеството си да гледа
 Непреставаше горката ;
 И подъ сѣнката на мирта
 Посрѣдъ утрenna прохлада
 Бурно бурно са вълнува
 Дѣвственното ѳ сърце.
 По цвѣтистото поле
 Веселы пѣяхъ птички,
 На отчаянна любовь
 Тѣ свидѣтели единичкы ;
 И Егейското море
 Тихо тихо шумули,
 И надъ бездната струи
 Сребърнытъ си воды.

Б.

Въ маранитѣ на деня
 Измняхмы по лицето
 На широката земя,
 Ето стигихмы тукъ края
 На нашытъ трудове.
 Тиха, хладна ноцъ настава,
 На добрытъ си постилкы
 Легли вый, о смъртны,
 Пѣсни сладостны запѣйте
 Пѣйте и са веселете.
 Отъ дневный трудъ сж морны
 Нашытъ златы крыла